

مدیر کل آموزش و پرورش پایتخت خبر داد: ۱۰ ملک آموزش و پرورش تهران در آستانه مولدسازی

مدیر کل آموزش و پرورش شهر تهران با اشاره به دریافت ۳۵۵ سند مالکیت برای فضاهای آموزشی دولتی پایتخت در سال گذشته، از آماده سازی ۱۰ ملک برای مولدسازی خبر داد و گفت: فروش این املاک می تواند منابع لازم برای توسعه نهضت مدرسه سازی در تهران را فراهم کند؛ به طوری که پیش بینی می شود فروش یک ملک آموزشی در محدوده میدان ونک، امکان ساخت ۶۰ تا ۷۰ مدرسه را فراهم کند. مجید پارسا، در گفت و گو با ایسنا، با اشاره به پیگیری وضعیت حقوقی و ثبتی املاک آموزش و پرورش گفت یکی از چالش های آموزش و پرورش به طور کلی، مسائل حقوقی املاک و فضاهای آموزشی است و شهر تهران نیز از این موضوع مستثنی نیست. در یافت اسناد مالکیت مدارس و فضاهای متعلق به آموزش و پرورش از بر نامه های اصلی این اداره کل است.

■ ■ ■

مدیر عامل اتوبوسرانی تهران: هیچ میدانی برای متروباس ها تخریب نمی شود

مدیر عامل شرکت واحد اتوبوسرانی تهران اعلام کرد: برای راه اندازی متروباس های برقی سه کابین، نیازی به تغییر یا تخریب میدابن پایتخت نیست. به گزارش

تسنیم، مهدی علیزاده با اشاره به ظرفیت حدود ۲۰۰ مسافر در متروباس های برقی سه کابین گفت: این وسایل نقلیه با هدف افزایش ظرفیت جابه جایی مسافران و کاهش آلودگی هوا در مسیرهای پر تردد تهران به کار گرفته می شوند.مدیر عامل شرکت واحد اتوبوسرانی تهران تأکید کرد: اجرای این طرح مستلزم تغییر میدابن شهری نیست و ادعاهای مطرح شده در باره تخریب میدابن برای ارتداد این اتوبوس ها صحت ندارد.

■ ■ ■

مدیر عامل سازمان بیمه سلامت خبر داد: خروج برخی داروهای تزریقی و سرماها از پوشش بیمه ای

مدیر عامل سازمان بیمه سلامت ایران از رایگان شدن خدمات پیوند قلب با پوشش بیمه ای پاه و همچنین خروج تعداد محدودی از داروهای تزریقی و برخی سرم ها از پوشش بیمه ای در بخش سرپایی خبر داد. به گزارش مهر، مهدی ناصحی در نشست خبری به مناسبت هفته بیمه سلامت گفت: خدمات پیوند قلب در مصوبه اخیر شورای عالی بیمه سلامت به طور کامل تحت پوشش بیمه پایه قرار گرفته و هزینه های مربوط به خدمات تخصصی، نیروی انسانی و تجهیزات مصرفی نیز در این تصمیم لحاظ شده است. خدمات پیوند قلب کودکان و بزرگسالان نیز به صورت جداگانه مورد توجه قرار گرفته اند. وی در باره تغییر پوشش بیمه ای برخی اقلام دارویی توضیح داد: تعداد محدودی از داروهای تزریقی و برخی سرم ها در بخش سرپایی از پوشش بیمه ای خارج شده اند در منابع بیمه ای به خدمات ضروری تر؛ از جمله خدمات بستری و اورژانسی، اختصاص یابد. ناصحی با اشاره به محدودیت منابع مالی سازمان بیمه سلامت، بر ضرورت مدیریت هزینه ها و جلوگیری از مصرف غیر ضروری خدمات درمانی تأکید کرد. به گفته او، هدف از این تصمیم ها، هدایت منابع به سمت خدمات مورد نیاز بیماران و حمایت از پوشش درمانی بیماری های پر هزینه است.

■ ■ ■

عاملی که به گسترش آفت منجر شد: اهمال منابع طبیعی در جمع آوری درختان آلوده چیتگر و سرخه حصار

عضو شورای شهر تهران، با انتقاد از تأخیر سازمان منابع طبیعی در جمع آوری درختان آلوده پارک های جنگلی چیتگر و سرخه حصار، گفت: تعلل در رسیدگی به آفت در ختان کاج، موجب گسترش آن از چیتگر به سرخه حصار شده است. به گزارش ایلنا، مهدی بابایی افزود: آفت درختان کاج حدود دو تا سه سال پیش در چیتگر مشاهده شد و کارشناسان بر ضرورت قطع و خروج سریع در ختان آلوده برای جلوگیری از گسترش آفت تأکید کردند، اما سازمان منابع طبیعی با وجود پیگیری های شهرداری و ورود دادستانی، در اجرای این اقدام تأخیر کرد. وی با اشاره به اینکه سازمان منابع طبیعی مالک این پارک هاست و شهرداری مسئولیت نگهداشت آنها را بر عهده دارد، اضافه کرد: اکنون خروج درختان آلوده با دستور دادستانی در حال انجام است.

■ ■ ■

قتل وکیل دادگستری و نامزد شورای شهر در یاسوج

علی یاری خواه، وکیل دادگستری و نامزد هفتمین دوره انتخابات شورای شهر یاسوج، شامگاه جمعه در حمله مسلحانه افراد ناشناس جان پیش در گزارش ایران انا، این حادثه در بلوار عدل یاسوج رخ داد. بر اساس بررسی های اولیه، سرنشینان یک دستگاه خودروی پژو پارس سفید رنگ با سلاح گرم به سمت این وکیل شلیک کردند و بلافاصله ا محل گر یختند. مأموران انتظامی و امنیتی شناسایی و دستگیری مهاجمان را آغاز کرده اند و بررسی های برای روشن شدن انگیزه این قتل ادامه دارد. تاکنون جزئیات قطعی درباره هویت ضارب و علت حمله اعلام نشده است.

■ ■ ■

تعلیق معلم متهم به تنبیه بدنی دانش آموز در دهبکری بهم

معلم مرتبط با پرونده تنبیه بدنی یک دانش آموز در دهبکری شهرستان بم، از زمان رسیدگی به موضوع از حضور در کلاس درس تعلیق شده است. به گزارش تسنیم،

مدیر آموزش و پرورش شهرستان بم اعلام کرد که این معلم روز پنجشنبه به هیئت بدوی رسیدگی به تخلفات اداری معرفی شده و پس از تکمیل مستندات، درباره تخلف احتمالی و افراد مرتبط تصمیم گیری خواهد شد. حمید حسینی نیا، دادستان عمومی و انقلاب شهرستان بم نیز گفت: پس از انتشار گزارش این حادثه، موضوع در دستور کار دستگاه قضایی قرار گرفته و پرونده با هدف صیانت از حقوق دانش آموز و بررسی مسئولیت های قانونی افراد مرتبط در حال پیگیری است.

سعدیه علیپور

در حالی که فیلترینگ همچنان برقرار است، کاربران از افت سرعت و اختلال های مکرر اینترنت شکایت دارند و یک مقام وزارت ارتباطات نیز از احتمال قطع دوباره اینترنت در صورت وقوع جنگ سختن گفته است. افزایش تعرفه ها هم به این مجموعه مشکلات اضافه شده؛ گل بود، به سبزه نیز آراسته شد.

جمعه اول آبان، خبر آمد که تعرفه خدمات ارتباطی همراه اول و ایرانسل تا سقف ۴۰ درصد افزایش یافته است؛ افزایشی که علاوه بر بسته های اینترنت همراه، خدمات اینترنت ثابت TD-LTE و فیبر نوری ایرانسل را نیز در بر می گیرد. در همین حال، ۵۸،۸ درصد کاربران سرعت اینترنت را نامطلوب ارزیابی می کنند و ۷۳،۵ درصد از قیمت بسته ها رضایت ندارند. به این ترتیب، کاربران ایرانی باصورت حساسی روبه روست که سنگین تر می شود، بی آنکه کیفیت و پایداری دسترسی او تضمین شده باشد؛ کاربری که ممکن است برای عبور از فیلترتینگ هزینه جداگانه بپردازد، در زمان اختلال بخشی از فرصت کاری خود را از دست بدهد و در صورت بروز جنگی دیگر، دوباره با محدودیت اینترنت مواجه شود.

اینترنت همراه و خانگی؛ گرانی در چند جبهه

اپراتورها افزایش هزینه های انرژی و ریالی، تأمین تجهیزات، نگهداری شبکه و ضرورت سرمایه گذاری برای توسعه زیرساخت ها را از دلایل اصلاح تعرفه ها

برای فروشنده های سفارش هایش را در شبکه های اجتماعی می گیرد، مترجمی که فایلهایش را آنلاین تحویل می دهد، مدرسی که کلاس مجازی بر گزار می کند یا تولید کننده محتوایی که در آمدش به دسترسی مخاطبان وابسته است، اختلال اینترنت می تواند به معنای کاهش فروش، تأخیر در انجام کار یا از دست دادن مشتری باشد. این خسارت ها معمولاً در صورت حساب اپراتورها دیده نمی شوند، اما برای خانوارهایی که در آمدشان به فعالیت آنلاین وابسته است، می توانند جدی باشند

گزارش

فروش مجسمه «هیچ» پرویز تناولی به قیمت ۲۸۰ میلیارد تومان در بیست وششمین حراج تهران، بار دیگر پرسش هایی را درباره شفافیت مالی، سازو کار قیمت گذاری، اصالت آثار و احتمال پول شویی در بازار هنر ایران مطرح کرده است؛ پرسش هایی که از هویت خریداران و منابع مالی آنها تا نقش بانک ها و واسطه ها در افزایش قیمت آثار را در بر می گیرد. آیا این ارقام بازتاب اثرش هنری آثارند یا محصول مناسبات اقتصادی ای که می تواند بازار هنر را به بستری برای سوداگری تبدیل کند؟ به گزارش رویداد ۲۴، حراج تهران همواره یکی از مناقشه برانگیزترین رویدادهای هنری ایران بوده است. در بیست وششمین دوره این حراج، ارزش پایه ۱۰۰ اثر ارائه شده ۷۶۴ میلیارد و ۶۵۰ میلیون تومان اعلام شد؛ آثاری که در نهایت با مجموع قیمت یک هزار و ۱۹۶ میلیارد و ۹۱۰ میلیون تومان به فروش رسیدند.

گران ترین اثر این دوره، مجسمه برنزی «هیچ» پرویز تناولی بود که با قیمت پایه ۱۹۵ میلیارد تومان عرضه شد و در نهایت به قیمت ۲۸۰ میلیارد تومان چکش خورد. با احتساب ۱۰ درصد اضافه شده به مبلغ حراج، بهای نهایی آن به حدود ۳۰۸ میلیارد تومان می رسد. چنین ارقامی بار دیگر این پرسش را پیش کشیده است که آثار هنری بر اساس چه معیارهایی قیمت گذاری می شوند و سود حاصل از این معاملات به جیب چه کسانی می رود؟

پول های غیر شفاف و پرسش های بی پاسخ یکی از مهم ترین انتقاده ها به حراج تهران، نبود شفافیت کافی درباره سازو کار انتخاب و قیمت گذاری آثار و هویت خریداران است. مشخص نیست اعضای هیئت انتخاب و تیم تعیین قیمت بر اساس چه معیارهایی عمل می کنند و منابع مالی خریداران تا چه اندازه از مجاری نظارتی و قانونی بررسی می شود. پرسش درباره احتمال ورود پول های نامشروع به بازار هنر نیز در همین چارچوب مطرح است. معاملات چندصد میلیارد تومانی، بدون شفافیت کافی درباره خریداران و منابع تأمین پول، می توانند زمینه ساز تردیدهایی عمومی شوند. با این حال، طرح احتمال پول شویی به معنای اثبات وقوع آن در حراج تهران نیست؛ مسئله اصلی، نبود اطلاعات روشنی است که امکان ارزیابی مستقل این اتهام ها را فراهم کند.

تردید درباره اصالت آثار

مناقشه ها به قیمت ها محدود نمی شود. اصالت برخی آثار عرضه شده نیز پیش تر محل اختلاف بوده است. ۲۶ بهمن ۱۴۰۳، پر تره «دختر نشسته» منسوب به رضا عباسی در حراج تهران به

از افزایش هزینه بسته ها و فیلتر شکن تا اختلال های مکرر و خطر قطع دوباره

اینترنت گران تر شد، کیفیت توانفرساتر!

عنوان کرده اند. شبکه را تباطی برای حفظ ظرفیت و کیفیت خود به سرمایه گذاری مستمر نیاز دارد؛ اما افزایش قیمت به خودی خود تضمین نمی کند که کیفیت خدمات نیز به همان نسبت بهتر شود. پرسش مشترکان این است که منابع حاصل از افزایش تعرفه ها تا چه اندازه صرف توسعه شبکه و بهبود تجربه کاربران شود؟

اینترنتی که می تواند دوباره قطع شود در میانه این وضعیت، هشدار درباره احتمال قطع دوباره اینترنت در صورت وقوع جنگ یا ناآرامی، نگرانی کاربران و کسب کار های وابسته به شبکه را افزایش داده است. وحید بزدانیان، معاون توسعه شبکه ملی اطلاعات و وزارت ارتباطات و فناوری می داند. از نگاه او، بخش عمده کیفیت تجربه شده اینترنت از این محدودیت ها صدمه می بیند و رفع محدودیت ها می تواند تجربه کاربران را بهبود دهد. این نکته، بحث کیفیت اینترنت را از مسئله ای صرفاً فنی فراتر می برد. کیفیت اتصال تنها به سرعت دانلود و آپلود یا ظرفیت زیرساخت وابسته نیست؛ امکان دسترسی به سرویس ها و وبسایت های مورد نیاز نیز بخشی از تجربه نهایی کاربر است. ممکن است شبکه از نظر فنی ظرفیت مناسبی داشته باشد، اما محدودیت دسترسی به خدمات خارجی، استفاده از ابزار های واسطه را ضروری کند و تجربه به کار راز آنچنان انتظار دارد، دور سازد.

نتایج پیمایش مرکز افکار سنجی ملت، وابسته به مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی، تصویری از نارضایتی کاربران ارائه می دهد. طبق این پیمایش، ۵۸،۸ درصد پاسخ گویان سرعت اینترنت را ضعیف یا خیلی ضعیف ارزیابی کرده اند. در زمینه قیمت نیز ۲۷،۸ درصد گفته اند اصلاً از قیمت بسته های اینترنت موایب رضایت ندارند و ۴۵،۷ درصد رضایت کمی دارند؛ در مجموع، ۷۳،۵ درصد از قیمت بسته ها رضایت ندارند یا رضایت کمی برای دسترسی به شبکه های اجتماعی خارجی از فیلتر شکن استفاده می کنند. هزینه فیلتر شکن نیز به این معادله اضافه می شود. میانگین هزینه ماهانه فیلتر شکن پولی در میان خریداران آن، طبق همین پیمایش، ۴۰۵ هزار تومان برآورد شده است. این عدد به معنای هزینه همه کاربران نیست، اما نشان می دهد بخشی از مردم علاوه بر خرید بسته اینترنت، برای دسترسی به خدمات فیلتر شده هزینه جداگانه می پردازند.

از سوی دیگر، کاربران از کندی اتصال، بارگذاری های ناموفق و مصرف حجم در تلاش های مکرر برای دسترسی به خدمات شکایت دارند. میزان دقیق حجم هدررفته را نمی توان بدون داده فنی محاسبه کرد، اما مسئله روشن است: قیمت بسته افزایش می یابد، درحالی که محدودیت های دسترسی همچنان بخشی از تجربه

حراج تهران زیر سایه ابهام های مالی، تردیدها درباره اصالت آثار و نقش بانک ها در قیمت گذاری «هیچ» ۲۸۰ میلیارد تومانی؛ هنر یا حباب؟

میراث فرهنگی اعلام کرد مجوز فروش آثار تاریخی با قدمت بیش از ۱۰۰ سال باید از طریق کار گروه ملی تجارت اموال تاریخی صادر شود و حراج تهران خارج از این فرایند عمل کرده است.

قیمت ۲۲ میلیارد تومان فروخته شد؛ اما انتساب آن به این نقاش نامدار با تردیدهایی روبه رو شد. مژده مخلص، کارشناس تاریخ هنر، با بررسی این اثر، انتساب آن به رضا عباسی را رد کرد و به ناهمخوانی سبک، تاریخ گذاری و دست خط اثر با ویژگی های آثار این هنر مند اشاره داشت. او در توضیح این موضوع نوشت: «اثر به نام رضا عباسی مرقوم شده و کتیبه ای نیز بر خود دارد. چنان که مبرهن است، سالی که برای خلق اثر ذکر شده ۱۰۴۹ بوده که پنج سال پس از گذشت رضا عباسی است.» این تردیدها به همین تابلو محدود نمانده است. محمد

سواری نیز با مقایسه تکنیکی برخی آثار منسوب به معین مصور، محمد قاسم، محمد یوسف، محمد صادق و آقا نجفعلی با دیگر آثار این هنر مندان، اصالت آنها را قابل تأیید ندانسته است.

پر تره «دختر نشسته» از جهت دیگری هم خبرساز شد: اختلاف بر سر مجوز فروش آن. بر گزار کنندگان حراج مدعی دریافت مجوز از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بودند، اما وزارت

مریم بختیاریان، دکتری فلسفه هنر و استاد دانشگاه علوم و تحقیقات، در همان زمان درباره ظرفیت بازار هنر برای پول شویی گفته بود: «یکی از بستری هایی که پول شویی در آن به خوبی رخ می دهد، هنر و حراجی های هنری است و اساساً حراجی ها در همه جای دنیا از ظرفیت مستعد و قابل توجهی برای پول شویی برخوردارند و وقوع آن امری بعید و دور از ذهن نیست.»

هزینه بیشتر، با چه تضمینی؟ اپراتورهای ارتباطی و توسعه شبکه به منابع مالی نیاز دارند و این واقعیت را نمی توان نادیده گرفت. اما افزایش تعرفه به تنهایی تضمین نمی کند که کاربران از خدمات بهتر برخوردار شوند؛ به ویژه زمانی که بخشی از محدودیت تجربه کاربران به فیلترینگ و سیاست های دسترسی مربوط است.

مسئله فقط این نیست که اینترنت گران شده است؛ مسئله این است که در برابر هزینه بیشتر، چه کیفیتی تضمین می شود، چه نهادی بر اجرای تعهدات نظارت می کند و در صورت اختلال، چه سازوکاری برای جبران خسارت وجود دارد. اگر قرار است در شرایط جنگی نیز محدودیت هایی اعمال شود، ضوابط تصمیم گیری، دامنه محدودیت و برنامه بازگشت شبکه به وضعیت عادی باید تا حد امکان روشن باشد.

وقتی کاربر برای اینترنت پول می دهد، انتظار دریافت خدمتی قابل استفاده و متناسب با هزینه پرداختی دارد. نمی توان از یک سو به ضرورت سرمایه گذاری در شبکه استناد کرد و از سوی دیگر، درباره کیفیت، محدودیت ها و حقوق مشترکان پاسخ روشنی نداد. گران تر شدن اینترنت، مسئولیت اپراتورها و نهادهای سیاست گذار را کمتر نمی کند. اگر قرار است مردم هزینه بیشتری بپردازند، باید بتوانند نتیجه آن را در کیفیت، پایداری و دسترسی ببینند؛ و اگر در دوره اختلال از خدمت محروم می شوند، حق و فرصت های شغلی نیز بخشی از هزینه واقعی این تصمیم هاست.

او در عین حال تأکید کرده بود که قصد نداریم گزاره را به حراج تهران تعمیم دهیم یا درباره این حراج قضاوت کند. به گفته او، حراجی های هنری به عنوان بازارهای ثانویه، از مناسبات اقتصاد کلان کشور تاثیر می پذیرند.

بانک ها چگونه بر قیمت ها اثر می گذارند؟ نقش بانک ها در بازار هنر، یکی دیگر از محورهای انتقاد به حراج تهران است؛ حضوری که به باور منتقدان می تواند بر قیمت گذاری آثار اثر بگذارد و زمینه ایجاد حباب قیمتی را فراهم کند.

سرمایه گذاری بانک ها در این حوزه از نیمه دهه دوم ۸۰ پررنگ شد. بانک پاسارگاد با خرید آثار از سهراب سپهری، پرویز تناولی، ژاله طباطبایی، حسین زندرودی، ناصر عصار، جلیل ضایپور و منوچهر یکتایی، این مسیر را دنبال کرد؛ وندی که در سال ۱۳۸۷ به تأسیس موزه هنرهای تجسمی بانک پاسارگاد انجامید. با این حال، یک کارشناس هنری که نتوانسته نامش فاش شود، به رویداد ۲۴ گفته است که قیمت های ثبت شده در حراج های پیشین می توانند بر ارزش پیشنهادی آثار در حراج های بین المللی اثر بگذارند. به گفته او، برای عرضه اثر در حراج هایی مانند کریستیز، سابقه و رزومه اثر اهمیت دارد و قیمت های بالاتر در حراج های قبلی می توانند زمینه پیشنهاد قیمت بالاتر را فراهم کنند. او همچنین مدعی شده است که در برخی موارد، خریدار و فروشنده یک اثر یکسان هستند.

بر اساس این تحلیل، خرید آثار با قیمت های بالا در یک حراج داخلی می تواند به تقویت سابقه قیمتی آنها و عرضه بعدی با قیمت بالاتر در بازارهای بین المللی کمک کند. البته این سازوکار به خودی خود تخلف را اثبات نمی کند، اما در نبود اطلاعات شفاف درباره معاملات و مالکان آثار، پرسش هایی جدی درباره شکل گیری قیمت ها ایجاد می کند.

فروش «هیچ» به قیمت ۲۸۰ میلیارد تومان، در نهایت تنها خبر فروش یک مجسمه نیست؛ این معامله بار دیگر ضرورت پاسخ گویی درباره سازو کار قیمت گذاری، اصالت آثار، هویت خریداران و منابع مالی معاملات هنری را بر جسته کرده است. تا زمانی که اطلاعات روشن و قابل راستی آزمایی درباره این موارد منتشر نشود، مرز میان ارزش گذاری هنری و سوداگری اقتصادی در بازار هنر ایران همچنان محل مناقشه خواهد بود.